

JUNGFRUN OCH SJÖMANNEN

1. En jungfru gick sig uti en hage,
till henne kom där en ung sjöman:
"Och varför går hon så här allena,
giv mig sitt hjärta, som jag begär!"

2. "På er begäran kan jag ej svara,
ty jag är utav för ringa stånd
Er tjänarinna kan jag väl vara
men allrakärestan kan jag ej bli

3. Jag har en vän, ja, om han lever,
som för sju år se'n reste bort från mig
Och lever han så har han mitt hjärta
och är han 'döder så har Gud hans själ"

4. "Jag är den vän, ja, som du säger,
som för sju år se'n rest bort från dig
Se här är handen och här är fingret
och här är ringen, som jag fick av dig"

5. Och jungfrun skåder, hon skåder ringen,
till dess hon dimper dånandes till jord
Då tog han henne i sina armar
och kösste henne så hjärtinnerlig

6. Och hör, hör, I flecker alle,
som denna visan haver lyssnat till
Och varer trogna mot era pöjkar,
som denna flecka va' mot pöjken sin